РЕЗЮМЕ НА РЕШЕНИЕ НА КОМИСИЯТА

от 10 януари 2022 г.

за отхвърляне на нейната компетентност по смисъла на членове 1 и 4 от Регламент (ЕО) № 139/2004 на Съвета [1] **(Дело C.1886 — Iliad — Покана за предприемане на действие по член 265)**

(нотифицирано под номер C(2022)78)

(само текстът на френски език е автентичен)

(2023/C 2/04)

(1) На 10 ноември 2021 г. Европейската комисия („Комисията“) получи покана за предприемане на действие („Покана за предприемане на действие“) от Iliad SA („Iliad“, Франция) в съответствие с член 265 от Договора за функционирането на ЕС с иск Комисията да вземе решение дали е компетентна да се произнесе по сливането между Télévision Française 1 SA („TF1“, Франция) и Métropole Télévision SA („M6“, Франция) („Сделката“).

1. СТРАНИТЕ И СДЕЛКАТА

(2) TF1 е частично притежавано дъщерно дружество на Bouygues SA („Bouygues“), което притежава 43,7 % от TF1. Bouygues развива дейност в сектора на строителството, на телекомуникациите и на медиите. Основната дейност на TF1, пряка или чрез неговите дъщерни предприятия, е излъчване на съдържание по телевизионни канали. TF1 извършва и други дейности, свързани с основната му дейност като телевизионен оператор: аудиовизуални и кинематографски продукции, придобиване на права върху аудиовизуални произведения, търговска реализация на рекламно пространство, издаване и разпространение на DVD и музикални компактдискове, разработване на продукти, свързани с телевизионни предавания и разработване на цифрови и интерактивни услуги.

(3) M6 е частично притежавано дъщерно дружество на RTL Group SA („RTL“), което притежава 48,26 % от M6, 76,28 % от RTL са собственост на Bertelsmann SE & Co. KGaA („Bertelsmann“). Основната дейност на M6, пряка или *чрез* неговите дъщерни предприятия, е излъчване на съдържание по телевизионни канали. Освен това M6 извършва и други дейности, свързани с основната му дейност като телевизионен оператор: аудиовизуални и кинематографски продукции, придобиване на права върху аудиовизуални произведения, търговска реализация на рекламно пространство, издаване и разпространение на DVD и музикални компактдискове, разработване на продукти, свързани с телевизионни предавания и разработване на цифрови услуги. И накрая, M6 контролира групата от радиостанции RTL France, която има няколко лицензa за излъчване на радиопрограми за континентална Франция и която извършва различни дейности, свързани с оперирането на тези радиостанции.

(4) [Описание на сделката]. След сделката Bouygues ще притежава приблизително 30 % от капитала на новото юридическо лице, а *чрез* RTL Bertelsmann ще притежава приблизително 16 % от капитала на новото юридическо лице.

2. ФАКТИ И ПРОЦЕДУРА

(5) На 17 май 2021 г. TF1, M6, Bouygues и RTL обявиха, че са сключили проектоспоразумения за влизане в ексклузивни преговори за сливане на дейностите на TF1 и M6. На 17 май 2021 г. Bouygues и RTL подписаха *два меморандума за разбирателство*. След това, на 8 юли 2021 г., бяха подписани *рамково споразумение* между Bouygues и RTL и *споразумение за бизнес комбинация* между TF1 и M6 („Споразумения“). Bouygues и RTL договориха също проект за акционерно споразумение, което да бъде подписано при сключване на сделката („Акционерно споразумение“).

[1] ОВ L 24, 29.1.2004 г., стр. 1 (по-долу „Регламент за сливанията“). От 1 декември 2009 г. с Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) се въведоха някои промени, като например замяната на „Общност“ със „Съюз“ и на „общ пазар“ с „вътрешен пазар“. В настоящото решение ще се използва терминологията от ДФЕС.

(6) На 29 октомври 2021 г. френският орган за защита на конкуренцията (Autorité de la concurrence, „ADLC“) изпрати въпросник на няколко участници на пазара, включително на Iliad, с цел събиране на мнения относно сделката ([2]). Във въвеждащата част на въпросника ADLC посочва, че *„въпросникът касае предложеното сливане между групите TF1 и M6 в едно ново юридическо лице. Новото юридическо лице ще бъде контролирано единствено от Bouygues*“. В тази връзка, във въвеждащата част на допитването до участниците на пазара се посочва, че *„въпросната сделка трябва да получи разрешение от ADLC, който е независим орган в сферата на обществените услуги във Франция, отговорен за регулирането на конкуренцията на пазарите*“.

(7) На 10 ноември 2021 г. Iliad изпрати на Комисията покана за предприемане на действие ([3]). По-специално Iliad заяви, че противно на твърденията на ADLC, новото юридическо лице ще бъде контролирано съвместно от Bouygues и Bertelsmann и че поради това ще има съюзно измерение.

3. **СЪЮЗНО ИЗМЕРЕНИЕ**

3.1. **Правно основание**

(8) Съгласно член 4, параграф 1 от Регламента за сливанията Комисията има изключителната компетентност да оценява концентрациите със съюзно измерение. В член 1 на Регламента за сливанията са посочени два количествени прагови показателя за определяне дали дадена концентрация има съюзно измерение.

(9) В съответствие с член 1, параграф 2 от Регламента за сливанията концентрацията има съюзно измерение, когато i) общият световен оборот на всички участващи предприятия е повече от 5 000 милиона евро; и ii) общият оборот на територията на целия Съюз на всяко от най-малко две от засегнатите предприятия е повече от 250 милиона евро, освен ако всяко от засегнатите предприятия не постига повече от две трети от неговия общ оборот на територията на Съюза в рамките на една и съща държава членка.

(10) Концентрация, която не отговаря на установените в член 1, параграф 2 прагове, е със съюзно измерение, когато: i) общият световен оборот на всички засегнати предприятия е повече от 2 500 милиона евро; ii) във всяка от най-малко три държави членки общият световен оборот на всички засегнати предприятия е повече от 100 милиона евро; iii) във всяка от най-малко три държави членки, включени за целите на точка ii), общият оборот на всяко от поне две от засегнатите предприятия е повече от 25 милиона евро; и iv) общият оборот на територията на целия Съюз на всяко от поне две засегнати предприятия е над 100 милиона евро, освен ако всяко от засегнатите предприятия не постига повече от две трети от общия си оборот на територията на Съюза в рамките на една и съща държава членка (член 1, параграф 3 на Регламента за сливанията).

(11) За целите на определянето на компетентността засегнатите предприятия са тези, които участват в концентрация, т.е. сливане или придобиване на контрол по смисъла на член 3, параграф 1 от Регламента за сливанията ([4]).

(12) В контекста на придобиване на едноличен контрол засегнатите предприятия са придобиващото предприятие и целевото предприятие ([5]).

([2]) Покана за предприемане на действие, приложение 1.

([3]) На 30 ноември 2021 г. в отговор на искането на Комисията за представяне на становище („Становище на Bouygues“) Bouygues информира Комисията, че поканата за предприемане на действие *„е подписана от председателя на Съвета на директорите на Iliad SA, който няма правомощия да представлява дружеството и поради това не може да действа от името и като представител на Iliad SA*“. С писмо за одобрение (по смисъла на член 1156, трета алинея и на член 1998, втора алинея от Френския граждански кодекс) и за потвърждение, изпратено до Комисията на 6 декември 2021 г., Iliad потвърди, че неговият управляващ директор е упълномощил устно председателя на Съвета на директорите на Iliad да изпрати на Комисията поканата за предприемане на действие (за тази цел вижте отговора на Iliad до RFI 1). Поради това Комисията счете поканата за предприемане на действие, изпратена от Iliad, за валидна.

([4]) Консолидирано юрисдикционно известие на Комисията съгласно Регламента за сливанията, коригирано (ОВ C 43, 21.2.2009 г., стр. 10), параграф 129 („Консолидирано юрисдикционно известие“).

([5]) Консолидирано юрисдикционно известие, параграф 134.

(13) В случай на придобиване на съвместен контрол върху новосъздадено съвместно предприятие, след като едно предприятие вложи вече съществуващо дъщерно дружество или търговска дейност (върху която преди това е упражнявало едноличен контрол) в съвместното предприятие, всяко от съвместно контролиращите предприятия се счита за засегнато предприятие. В този случай оборотът на съвместното предприятие е част от оборота на първоначалното предприятие майка ([6]).

3.2. **Оборот**

(14) През 2020 г. Bouygues генерира световен оборот от 34,7 милиарда евро — оборот в размер на [оборот] милиарда евро в Съюза и оборот в размер на [оборот] милиарда евро във Франция. Това означава, че Bouygues генерира повече от две трети от общия си оборот в Съюза във Франция.

(15) През 2020 г. Bertelsmann генерира световен оборот от 17,3 милиарда евро — оборот в размер на [оборот] милиарда евро в Съюза и оборот в размер на [оборот] милиарда евро във Франция. Това означава, че Bertelsmann не генерира повече от две трети от общия си оборот в Съюза във Франция.

(16) През 2020 г. M6 генерира световен оборот от 1,27 милиарда евро — оборот в размер на [оборот] милиарда евро в Съюза и оборот в размер на [оборот] милиарда евро във Франция. Това означава, че M6 генерира повече от две трети от общия си оборот в Съюза във Франция.

(17) Независимо дали оборотите на Bouygues и M6 или Bouygues и Bertelsmann се вземат предвид, няма съмнение, че те надвишават праговете, установени в член 1, параграф 2, букви а) и б). Но, ако се вземат предвид оборотите само на Bouygues и M6, сделката няма да има съюзно измерение, тъй като Bouygue и M6 генерират повече от две трети от оборота си в Съюза във Франция. Ако се вземат предвид оборотите на Bouygues и Bertelsmann, сделката ще има съюзно измерение, тъй като Bertelsmann не генерира повече от две трети от оборота си в Съюза във Франция.

(18) Следователно е необходимо да се определи кои от предприятията са засегнати от сделката.

3.3. **Засегнати от сделката предприятия**

(19) Според ADLC и Bouygues новото юридическо лице ще бъде контролирано единствено от Bouygues ([7]). В този случай засегнатите предприятия ще бъдат Bouygues и M6, а концентрацията няма да има съюзно измерение.

(20) Обратно на това, Iliad твърди, че новото юридическо лице ще бъде контролирано съвместно от Bouygues и Bertelsmann ([8]). В този случай засегнатите предприятия ще бъдат Bouygues и Bertelsmann ([9]), а концентрацията ще има съюзно измерение.

(21) С цел да се определи кои от предприятията са засегнати от сделката, необходимо е първо да се определи естеството на контрола, който ще бъде упражняван върху новото юридическо лице.

3.3.1. *Естеството на контрола върху новото юридическо лице*

3.3.1.1. Представяне на управлението на новото юридическо лице

(22) След сделката Bouygues ще притежава приблизително 30 % от капитала на новото юридическо лице, а *чрез* RTL Bertelsmann ще притежава приблизително 16 % от капитала на новото юридическо лице.

([6]) Консолидирано юрисдикционно известие, параграф 139.
([7]) Виж анализа на ADLC относно приложимостта на Регламента за сливанията към сделката от 30 ноември 2021 г., стр. 7 и становището на Bouygues, стр. 10.
([8]) Покана за предприемане на действие, стр. 1—3.
([9]) Включващо също и M6.

(23) По отношение на събранието на акционерите на новото юридическо лице („Събрание на акционерите“) член 2.5 от акционерното споразумение предвижда, че Bouygues и Bertelsmann трябва да се споразумяват за обща позиция по всички точки от дневния ред преди всяко събрание на акционерите. В случай на разногласие Bertelsmann по принцип ще трябва да гласува в съгласие с позицията на Bouygues.

(24) Съветът на директорите на новото юридическо лице („Съвет на директорите“) ще се състои от 12 членове. Bouygues ще може да назначава четирима членове, включително главния изпълнителен директор и председателя („главен изпълнителен директор“) на Съвета на директорите ([10]), и да предложи двама независими членове. Bertelsmann ще може да назначава двама директори, включително заместник-председателя на Съвета на директорите, и да предлага членове [брой на независимите членове, предлагани от Bertelsmann]. В съответствие с член 2.1.4 на акционерното споразумение всички решения на Съвета на директорите трябва да се приемат с мнозинство от подадените гласове. В случай на равенство главният изпълнителен директор има решаващ глас. Съгласно член 2.1.2 от акционерното споразумение Bouygues и Bertelsmann трябва да се споразумяват за обща позиция по всички точки от дневния ред на Съвета на директорите. В случай на разногласие Bertelsmann по принцип ще трябва да гласува в съгласие с позицията на Bouygues.

3.3.1.2. Доводи на Iliad

(25) Iliad твърди, че новото юридическо лице ще бъде контролирано съвместно от Bouygues и Bertelsmann.

(26) В подкрепа на своята позиция Iliad посочва на първо място, че структурата на сделката, планирана от Bouygues и Bertelsmann, подкрепя заключението, че новото юридическо лице ще бъде контролирано съвместно от Bouygues и Bertelsmann. Iliad изтъква, че след приключване на сделката Bertelsmann (*чрез* RTL) ще притежава 16 % от капитала на новото юридическо лице. По този начин Bertelsmann ще бъде вторият най-голям акционер в новото юридическо лице.

(27) Според Iliad по този начин Bertelsmann ще бъде ключов акционер в новото юридическо лице, по-специално поради експертния опит на RTL в аудиовизуалния сектор. Според Iliad от интервю с Thomas Rabe, главен изпълнителен директор на Bertelsmann, и Olivier Roussat, генерален директор на Bouygues, става ясно, че Bouygues и Bertelsmann се виждат като дългосрочни партньори с обща визия върху пазарите ([11]). Това беше повторено по време на представяне пред инвеститори, в което TF1 и M6 заявиха, че RTL ще остане дългосрочен стратегически акционер ([12]). Освен това Iliad посочва, че доколкото нито Bouygues, нито RTL поотделно имат достатъчно права на глас, за да имат мнозинство в събранията на акционерите, само съвместното упражняване на правата им на глас може да им гарантира мнозинство ([13]).

(28) Второ, Iliad счита, че Bouygues и RTL ще действат като стратегически партньори чрез съгласувани действия. Съгласуваните действия по смисъла на член L.233-10 от френския Търговски закон се определят като споразумение, сключено от лица „*за придобиване, разпореждане или упражняване на права на глас за прилагане на обща политика по отношение на дружеството или за получаване на контрол над това дружество*“. Освен това подобно действие е индикация, използвана от ADLC при оценката на естеството на контрола, упражняван от едно или повече предприятия върху друго предприятие ([14]).

(29) Трето, Iliad е на мнение, че Bertelsmann ще има специално представителство в Съвета на директорите ([15]). Iliad посочва, че първият главен изпълнителен директор на новото юридическо лице ще бъде Nicolas de Tavernost, настоящ председател на Съвета на директорите на M6. Iliad отбелязва също, че като се има предвид броя на членовете на съвета, предоставен поотделно на Bouygues (четирима) и Bertelsmann (трима), нито Bouygues, нито Bertelsmann могат да действат самостоятелно ([16]).

([10]) Първият главен изпълнителен директор на новото юридическо лице ще бъде Nicolas de Tavernost, настоящ председател на Съвета на директорите на M6.
([11]) Покана за предприемане на действие, приложение 2, параграф 7.
([12]) Покана за предприемане на действие, приложение 2, параграф 8.
([13]) Покана за предприемане на действие, приложение 2, параграфи 10—12.
([14]) Покана за предприемане на действие, приложение 2, параграфи 16—20.
([15]) Покана за предприемане на действие, приложение 2, параграфи 22—23.
([16]) Покана за предприемане на действие, приложение 2, параграфи 24—26.

(30) И накрая, Iliad заявява, че Bouygues и Bertelsmann са създали обща стратегия, което се доказва от съобщенията за медиите и представянето пред инвеститорите ([17]).

3.3.1.3. Аргументите на ADLC и Bouygues

(31) Според ADLC и Bouygues сделката е структурирана по такъв начин, че да се гарантира едноличен контрол на Bouygues върху новото юридическо лице ([18]).

(32) По отношение на събранието на акционерите Bouygues подчертава, че съгласно член 2.5 от акционерното споразумение преди всяко събрание на акционерите Bouygues и Bertelsmann ще трябва да провеждат взаимни консултации, за да дефинират обща позиция по всяко предстоящо гласуване. В случай на разногласие между Bouygues и Bertelsmann позицията, предложена от Bouygues, ще има превес и Bertelsmann ще трябва да гласува в съответствие с решението на Bouygues ([19]). Анализ на процентите на участие в минали периоди в събранията на акционерите на TF1 и M6 дава основание да се предположи, че комбинираните права на глас на Bouygues и Bertelsmann ще дадат на тези дружества *de facto* мнозинство на събранията на акционерите.

(33) По отношение на Съвета на директорите Bouygues отбелязва, че съгласно член 2.1.1 от акционерното споразумение Съветът на директорите на новото юридическо лице ще се състои от 12 членове, от които Bouygues ще назначава половината, включително председателя с решаващ глас ([20]).

(34) Както при подготовката за събрания на акционерите, Bouygues заявява, че акционерното споразумение изисква период на консултация между Bouygues и Bertelsmann преди всяко заседание на Съвета на директорите ([21]). В случай на разногласие между Bouygues и Bertelsmann позицията, предложена от Bouygues ще има превес и Bertelsmann ще трябва да гласува в съгласие с решението на Bouygues ([22]). Bertelsmann може да действа независимо от позицията на Bouygues само в изключителни случаи. По-специално, член 2.1.2 от акционерното споразумение предвижда, че Bertelsmann няма да бъде задължено да следва позицията на Bouygues, ако Bertelsmann или един от неговите представители в Съвета на директорите считат, че дадено решение е незаконно или противоречащо на корпоративния интерес на новото юридическо лице ([23]). Освен това в член 2.1.4 са изброени въпросите, по които Bertelsmann няма да бъде задължено да гласува с позицията на Bouygues, но това следва да се отнася само за изключителни решения, които е възможно да повлияят на стойността на новото юридическо лице ([24]).

(35) И накрая, Bouygues посочва, че ще има контрол върху всички стратегически решения на новото юридическо лице, включително неговите финансово-икономически план и бюджет, инвестициите и назначаването на неговите директори. В тази връзка Bouygues изтъква, че фактите, на които се позовава Iliad за заключението си, че Bouygues и Bertelsmann са изработили обща стратегия, се базират само на съобщения за медиите, в които не е поместено пълното съдържание на споразуменията и акционерното споразумение ([25]).

3.3.1.4. Оценката на Комисията

A) Правно основание

(36) Съгласно Консолидираното юрисдикционно известие съвместен контрол е налице, когато две или повече предприятия или лица имат възможност да упражняват решаващо влияние върху друго предприятие. Под решаващо влияние Комисията обикновено има предвид правомощието да се блокират решения, които определят стратегическото търговско поведение на едно предприятие. Предприятията, които придобиват съвместен контрол върху друго предприятие, трябва да постигнат общо споразумение, с което да определят търговската политика на съвместното предприятие, и трябва да си сътрудничат ([26]).

([17]) Покана за предприемане на действие, приложение 2, параграфи 27—33.
([18]) Виж анализа на ADLC от 30 ноември 2021 г. по отношение на приложимостта на Регламента за сливанията към сделката, стр. 7, и становището на Bouygues, стр. 10.
([19]) Становище на Bouygues, стр. 5.
([20]) Становище на Bouygues, стр. 8.
([21]) Становище на Bouygues, стр. 5—6.
([22]) Становище на Bouygues, стр. 5.
([23]) Становище на Bouygues, стр. 6.
([24]) Становище на Bouygues, стр. 6 и 9.
([25]) Становище на Bouygues, стр. 9.
([26]) Консолидирано юрисдикционно известие, параграф 62.

(37) Комисията използва няколко критерия за определяне наличието на съвместен контрол.

(38) Въпреки че може да е налице съвместен контрол, когато две предприятия майки имат равни права на глас и представителство в органите за вземане на решения, Комисията не счита това за необходимо условие. Следователно може да съществува съвместен контрол също и при липса на равни права на глас или представителство. Такъв е случаят, когато миноритарните акционери се ползват от допълнителни права, като право на вето върху стратегически решения за новото юридическо лице ([27]). Правата на вето, които предоставят съвместен контрол, обикновено включват решения по въпроси, като бюджет, финансово-икономически план (*бизнес план*), големи инвестиции или назначаване на висше ръководство.

(39) Освен това Комисията е на мнение, че съвместното упражняване на права на глас може да доведе до съвместен контрол. По този начин, дори при липса на конкретни права на вето, две или повече предприятия, които придобиват миноритарни дялове в друго предприятие, може да получат съвместен контрол ([28]). Такъв може да бъде случаят, когато миноритарните дялове заедно осигуряват средствата за контролиране на целевото предприятие. Това може да е резултат от правно обвързващо споразумение в този смисъл или може да бъде установено на основа *de facto*, по-специално когато има силни общи интереси ([29]).

(40) И накрая, Комисията взема предвид други фактори, включително наличието на решаващ глас ([30]). За да съществува съвместен контрол, следва не само едно предприятие майка да има решаващ глас, тъй като това ще доведе до едноличен контрол на предприятието, което се ползва от решаващия глас ([31]). Възможно е да има обаче съвместен контрол, когато този решаващ глас на практика има ограничена приложимост и ефективност ([32]).

Б) Права на вето на Bertelsmann в новото юридическо лице

(41) Както е описано в параграфи (22)—(24) по-горе, ако не е посочено друго, Bertelsmann ще трябва да гласува в съответствие с мнението на Bouygues на заседанията на Съвета на директорите и на събранията на акционерите.

(42) Като изключение, член 2.1.4 от акционерното споразумение [предвижда механизъм, който позволява на Bertelsmann да гласува против дадено предложение по определен брой въпроси в изключителни случаи] ([33]). Комисията счита този механизъм, предвиден в член 2.1.4 от акционерното споразумение, за сходен на право на вето за Bertelsmann по тези въпроси. [Подробни данни за функционирането на акционерното споразумение]. По този начин Bertelsmann ще има право на вето по въпросите, посочени в член 2.1.4 от акционерното споразумение.

(43) На първо място, член 2.1.4 от акционерното споразумение съдържа списък от въпроси, по които Bertelsmann по изключение ще има право на вето. Това се отнася по-специално до изменението на устава, смяната на одиторите, промени в политиката за разпределяне на дивиденти, промени в правилата за управление, увеличение на капитала, значително увеличение на задълженията и ангажирането на новото юридическо лице с нови търговски дейности, които не попадат в неговия предмет на дейност. По отношение на тези права на вето Комисията отбелязва, че в съответствие с параграф 66 от Консолидираното юрисдикционно известие тези въпроси не засягат стратегическите решения на новото юридическо лице. Правото на вето на Bertelsmann се прилага по отношение на въпроси, които засягат съществуването на новото юридическо лице, и по този начин не може, само по себе си, да му осигури съвместен контрол върху новото юридическо лице. По-скоро тези права на вето съответстват на правата, които по принцип се предоставят на миноритарните акционери за защита на техните финансови интереси като инвеститори в съвместно предприятие.

(44) Съгласно член 2.1.4 от акционерното споразумение на Bertelsmann се предоставят също и права на вето по отношение на определени типове инвестиции. По-специално Bertelsmann ще запази правото да не се придържа към предложение на Bouygues за i) инвестиция, продажба или придобиване на акции, стопански дейности и активи за сума, надвишаваща [сума на прага] евро на сделка; ii) придобивания на права за аудиовизуално съдържание, надвишаващо [сума на прага] евро на сделка на година; iii) търговски договорености за разпространение, надвишаващи [сума на прага] евро на сделка на година; iv) създаване на съвместни предприятия или партньорства, или друга гаранция за сума, надвишаваща [сума на прага] евро годишно поотделно; и v)

([27]) Консолидирано юрисдикционно известие, параграф 65.
([28]) Консолидирано юрисдикционно известие, параграф 74.
([29]) Консолидирано юрисдикционно известие, параграф 74—76.
([30]) Консолидирано юрисдикционно известие, параграф 82.
([31]) Консолидирано юрисдикционно известие, параграф 82.
([32]) Консолидирано юрисдикционно известие, параграф 82.
([33]) Това задължение не се разпростира върху независимите членове, предложени от Bouygues или Bertelsmann.

започване на съдебен спор относно сума, надвишаваща [сума на прага] евро. В тази връзка Комисията отбелязва, че праговете, определени в Акционерното споразумение, надвишават стойността на почти всички инвестиции на TF1 през последните 10 години (и всички инвестиции на M6) ([34]). Следователно правата на вето на Bertelsmann не са такива, че да му предоставят възможност за вето върху нормалното управление на стопанската дейност на новото юридическо лице. Предвид определените суми, тези права на вето съответстват на права, които обикновено защитават миноритарните акционери.

(45) Поради това, с оглед на гореизложеното, Комисията счита, че Bertelsmann няма да упражнява съвместен контрол върху новото юридическо лице поради правата си на вето, залегнали в член 2.1.4 от акционерното споразумение.

(46) Първият главен изпълнителен директор на новото юридическо лице ще бъде назначен от Bouygues и Bertelsmann ([35]) и ще бъде един от четиримата членове на Съвета на директорите, назначени от Bouygues. През периода на блокиране ([36]) Bouygues може, след обсъждане с Bertelsmann, но без последното да има право на вето върху окончателното решение, да освободи главния изпълнителен директор на новото юридическо лице. Що се отнася до назначаването на бъдещи главни изпълнителни директори Bouygues ще трябва да предложи списък с [...] кандидати [...] и Bertelsmann ще може да наложи вето на един от кандидатите ([37]). Следователно Bouygues ще има последната дума при избора [на главен изпълнителен директор], освен ако Bertelsmann не прецени, че има сериозни етични съображения срещу кандидата ([38]). […] ([39]). От това следва, че както по време на, така и след периода на блокиране, Bouygues ще има последната дума по отношение на назначаването и освобождаването на главния изпълнителен директор на новото юридическо лице. Bertelsmann ще има право на вето само върху [...] и върху назначаването на кандидат, срещу когото Bertelsmann има сериозни етични съображения. От друга страна, Bertelsmann няма да има право на вето върху освобождаването на главния изпълнителен директор. По този начин правата на Bertelsmann на вето в процеса на назначаване на главен изпълнителен директор на новото юридическо лице са сходни с право на консултация, съответстващо на правата, които обикновено защитават миноритарните акционери. Комисията отбелязва също, че Bouygues ще може незабавно да освободи от длъжност първия главен изпълнителен директор на новото юридическо лице.

(47) Поради това мнението на Комисията е, че Bertelsmann няма да упражнява съвместен контрол върху новото юридическо лице поради участието си в назначаването и освобождаването на главния изпълнителен директор на новото юридическо лице.

(48) По отношение на финансово-икономическия план и бюджета Комисията отбелязва, че с член 2.2.1 от акционерното споразумение се създава одитен комитет, отговорен за изготвянето на бюджета и финансово-икономическия план, който ще бъде съставен от един член на Съвета на директорите, назначен от Bouygues, и един член на Съвета на директорите, назначен от Bertelsmann ([40]). [Bouygues и Bertelsmann ще се споразумеят относно първия финансово-икономически план] ([41]). Освен това бъдещите финансово-икономически планове, срещу които Bertelsmann може да възрази само ако прецени, че последните са несъвместими с корпоративния интерес на новото юридическо лице ([42]), ще трябва да отговарят на целите за приходи, синергия и инвестиции, договорени от Bouygues и Bertelsmann ([43]). По този начин [по отношение на бъдещите финансово-икономически планове Bouygues ще може да налага своето решение на Съвета на директорите поради решаващия си глас] ([44]). Тези бъдещи финансово-икономически планове и бюджети представляват стратегически решения на новото юридическо лице.

([34]) Bouygues потвърждава, че тези прагове са надвишавани от TF1 само три пъти от 2011 г. насам и никога не са надвишавани от M6. Освен това в отговора си на искане за предоставяне на сведения RFI 2 Bouygues потвърди, че консолидирането, където е уместно, на данни от минали периоди на групите TF1 и M6 не е довело до превишаване на праговете, определени в член 2.1.4 (виж RFI 2, отговор на въпрос 2 и приложение). Поради това Комисията счита, че праговете са достатъчно високи, за да не предоставят на Bertelsmann възможност за вето върху стратегическите решения на новото юридическо лице.

([35]) Акционерно споразумение, член 2.3.

([36]) В член 3.2 от акционерното споразумение се предвижда, че освен в изключителни случаи, Bertelsmann трябва да задържи своите акции в новото юридическо лице за [определен период] („Период на блокиране“).

([37]) Акционерно споразумение, член 2.3.

([38]) Акционерно споразумение, член 2.1.2.

([39]) Акционерно споразумение, член 2.3.

([40]) Акционерно споразумение, член 2.2.1.

([41]) Акционерно споразумение, член 2.2.1. Освен това в своя отговор на искане за предоставяне на сведения RFI 2 Bouygues потвърди, че споразуменията предоставят на Bouygues възможност да изменя финансово-икономическия план в краткосрочен план и да отмени първия бюджет (вж. RFI 2, отговор на въпрос 5 б)).

([42]) Акционерно споразумение, член 2.1.2.

([43]) Акционерно споразумение, член 2.2.1.

([44]) Виж точка (62) по-долу.

(49) Поради това мнението на Комисията е, че Bertelsmann няма да упражнява съвместен контрол върху новото юридическо лице поради механизма за обсъждане и приемане на бъдещи финансово-икономически планове и бюджети на новото юридическо лице.

(50) Освен това Комисията отбелязва, че на Bertelsmann не се предоставя право на вето върху стратегически решения, засягащи новото юридическо лице.

B) Съвместно упражняване на правата на глас

(51) Що се отнася до събранията на акционерите, освен въпросите, посочени в член 2.1.4 от акционерното споразумение (дискутирани в точки (43)—(45) по-горе), Bertelsmann няма да може да възразява срещу позиция, заета от Bouygues.

(52) В рамките на Съвета на директорите обаче, в допълнение към въпросите, посочени в член 2.1.4 от акционерното споразумение и назначаването на главния изпълнителен директор на новото юридическо лице (дискутирани в точки (43)—(47) по-горе), Bertelsmann има право на възражение срещу всяко решение, което счита за незаконно или противоречащо на корпоративния интерес на новото юридическо лице (член 2.1.2 от акционерното споразумение).

(53) Концепцията за корпоративен интерес не е предмет на конкретни условия. Но както посочва Bouygues, i) изключението, предвидено в член 2.1.2 от акционерното споразумение, е обичайно и не е конкретно свързано с аудиовизуалния сектор, ii) и се прилага само в крайни случаи, iii) тъй като неговата цел е да предотвратява гражданскоправна и/или наказателна отговорност, произтичаща за членовете, назначени от Bertelsmann ([45]). Поради това Комисията счита, че обхватът на изключението е ограничен.

(54) От това следва, че съгласно условията на акционерното споразумение Bertelsmann няма да има възможност да упражнява *de jure* решаващо влияние върху новото юридическо лице. Трябва обаче да се прецени дали съвместното упражняване на правата на глас може да съществува и *de facto*.

(55) На първо място, Bertelsmann притежава ноу-хау в аудиовизуалния сектор, което надхвърля дейността на новото юридическо лице. Освен това, дори Bertelsmann да не може да налага своята позиция, преди всяко заседание на Съвета на директорите или събрание на акционерите на новото юридическо лице Bouygues и Bertelsmann ще трябва да се консултират помежду си и да се опитат да постигнат съгласие за обща позиция при гласуване. Поради това не може да се изключи възможността Bouygues и Bertelsmann да действат като едно цяло в органите за вземане на решения на новото юридическо лице. Освен това бъдещият главен изпълнителен директор на новото юридическо лице ще продължи да изпълнява няколко функции в Bertelsmann ([46]).

(56) Bouygues обаче също притежава ноу-хау в аудиовизуалния сектор и по никакъв начин няма да зависи от Bertelsmann в това отношение. Освен това Bertelsmann няма да има значителни делови отношения с новото юридическо лице ([47]). И накрая, Bouygues си запазва правото на освобождаване от длъжност на главния изпълнителен директор на новото юридическо лице без Bertelsmann да има възможност да се противопостави на решението.

(57) От това следва, че липсват доказателства в подкрепа на съществуването на силен общ интерес между Bouygues и Bertelsmann.

(58) При липса на такъв интерес Комисията счита, че възможното възникване на променящи се съюзи между миноритарните акционери обикновено изключва допускането за упражняване *de facto* на съвместен контрол. В настоящия случай е възможно Bouygues да съгласува позициите си с други миноритарни акционери по въпроси, по които интересът на Bertelsmann е да гласува против Bouygues както в контекста на Съвета на директорите, така и на събранията на акционерите.

([45]) Виж RFI 2, отговор на въпрос 1.

([46]) Покана за предприемане на действие, приложение 2, параграф 23.

([47]) В своя отговор на искане за предоставяне на сведения RFI 2 Bouygues потвърди намерение за прекратяване на вътрешногрупови отношения между M6 и Bertelsmann (виж RFI 2, отговор на въпрос 4 б)). Bouygues посочва обаче, че новото юридическо лице може, като всеки друг оператор, да получава съдържание или услуги от дъщерни предприятия на Bertelsmann при пазарни условия.

(59) Освен това Комисията отбелязва, че в случай на разногласие между Bouygues и Bertelsmann, Bertelsmann е задължено да запази своите притежавани акции само през периода на блокиране [продължителност на периода на блокиране]. В края на този период Bertelsmann ще може да продаде своите акции, предоставяйки на Bouygues право на преимуществено изкупуване на акциите за [сумата на притежаваните акции]. Останалите притежавани акции може да бъдат продавани свободно [при условие че изборът на купувач не поражда опасения, свързани с конкуренцията]. Поради това Комисията счита, че в случай на разногласие оцеляването на новото юридическо лице няма да бъде засегнато.

(60) Поради това Комисията стига до заключението, че споразуменията и акционерното споразумение не пораждат *de facto* съвместно упражняване на правата на глас.

Г) Решаващ глас

(61) Във всички случаи, в съответствие с параграф 82 от Консолидираното юрисдикционно известие, за да съществува съвместен контрол, не трябва да има решаващ глас само за едно предприятие майка, тъй като това ще доведе до едноличен контрол на предприятието, притежаващо решаващия глас.

(62) В конкретния случай Bouygues ще контролира половината от Съвета на директорите, включително главния изпълнителен директор ([48]), който ще има решаващ глас. В резултат на това гласът на Bertelsmann не е необходим за приемането от Съвета на директорите на дадена позиция на Bouygue, освен ако въпросите не са от запазените по смисъла на член 2.1.4 от акционерното споразумение (при което гласовете не може да бъдат обединявани). По същия начин на събранието на акционерите Bertelsmann ще може да се противопостави на позиция на Bouygues само по запазени по смисъла на член 2.1.4 от акционерното споразумение въпроси (при което гласовете не може да бъдат обединявани).

(63) Поради това, в резултат на решаващия глас на Bouygues, Bertelsmann няма да има съвместен контрол върху новото юридическо лице.

Д) Едноличен контрол върху новото юридическо лице

(64) Както беше обосновано по-горе, Комисията отбелязва, че Bouygues ще има правомощията да назначава половината от Съвета на директорите на новото юридическо лице. Поради разпоредбите на френския Търговски закон ([49]), главният изпълнителен директор на новото юридическо лице, който ще бъде назначен от Bouygues, ще има решаващ глас при равенство на гласовете. Така Bouygues ще може да налага своите решения на Съвета на директорите на новото юридическо лице. Комисията отбелязва, че тези права осигуряват *de jure* едноличен контрол на Bouygues върху новото юридическо лице.

(65) Освен това, съгласно разпоредбите на член 2.5 от акционерното споразумение, освен по въпроси, запазени по смисъла на член 2.1.4 от акционерното споразумение (които не са такива, че да осигуряват съвместен контрол), Bertelsmann трябва да гласува в съгласие с позицията на Bouygues на събранията на акционерите. Така Bouygues ще контролира ефективно 46 % от правата на глас на събранията на акционерите на новото юридическо лице. Съгласно консолидираните статистически данни от минали периоди, представени от Bouygues, това съответства на повече от половината от правата на глас, действително представени на събранията на акционерите ([50]). Поради това Комисията посочва, че Bouygues ще упражнява също и *de facto* едноличен контрол върху новото юридическо лице. В следващата таблица са показани консолидираните данни относно участието в събранията на акционерите на TF1 и M6 от 2019 г.

([48]) Общият съд вече прие, че за целите на прилагането на Регламента за сливанията независимите представители, назначавани от акционер, неминуемо ще вземат предвид мненията на лицето, което ги е назначило (виж в този смисъл Решението на Общия съд от 23 февруари 2006 г. по дело T-282/02 *Cementbouw Handel & Industrie/Комисията*, параграф 74). При липса на доказателства за противното Комисията счита, че двамата независими членове на Съвета на директорите на новото юридическо лице, назначени от Bouygues, ще действат в съответствие с позицията на Bouygues.

([49]) Френски Търговски закон, член L.225-37.

([50]) Виж RFI 2, отговор на въпрос 3.

Таблица 1

Консолидирани данни за участие на TF1 и M6 за минали периоди

Година	Консолидиран процент на участие	Установено акционерно участие на Bouygues	Процент на участие на Bouygues по отношение на общите консолидирани гласове
2021 г.	[…] %	46 %	[Повече от половината] %
2020 г.	[…] %	46 %	[Повече от половината] %
2019 г.	[…] %	46 %	[Повече от половината] %

Източник: Отговор на Bouygues на искането за предоставяне на сведения RFI 2, въпрос 3

(66) Поради това Комисията счита, че Bouygues ще притежава едноличен контрол върху новото юридическо лице от правна и фактическа гледна точка.

E) Заключение относно естеството на контрола върху новото юридическо лице

(67) Поради посочените по-горе причини, мнението на Комисията е, че новото юридическо лице ще бъде контролирано единствено от Bouygues.

3.3.2. *Заключение относно засегнатите от сделката предприятия*

(68) Комисията счита, че поради изключителното естество на контрола на Bouygues върху новото юридическо лице, засегнатите от сделката предприятия са Bouygues (включително TF1) като придобиващо предприятие и M6 като целево предприятие.

3.4. **Заключение относно съюзното измерение на сделката**

(69) Като се има предвид, че Bouygues и M6 генерират повече от две трети от оборота си във Франция, Комисията счита, че сделката не представлява концентрация със съюзно измерение.

4. ЗАКЛЮЧЕНИЕ

(70) Комисията не е компетентна да направи оценка на сделката.

(71) Настоящото решение се съобщава на Iliad и се публикува в Официалния вестник на Европейския съюз без поверителни части или търговски тайни.